

“ El somni de la casa somiada interpretat per tretze equips d'arquitectes a la seu gironina del Col·legi d'Arquitectes ”

La Demarcació de Girona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya mostra 12 històries de complicitat i 1 desencís de la mà de tretze equips d'arquitectes catalans entre els quals hi trobem EMBT – Enric Miralles i Benedetta Tagliabue -, Jaume Valor, Josep Llobet o els olotins RCR Arquitectes.

Girona, 28 de juny de 2005 – El proper **divendres 1 de juliol a les vuit del vespre** s'inaugura l'exposició **La casa somiada. 12 històries de complicitat i un desencís** a la seu de la Demarcació de Girona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (Pl. Catedral, 8 – 17004 Girona). L'acte anirà a càrrec del president de la Demarcació, **Josep Riera**, i de les dues comissaries de la mostra, **2cm=Catalina Mestre+Cristina Moreta**, qui explicaran l'experiència viscuda durant els prop de dos anys que ha durat la gestació d'aquesta exposició.

La casa somiada. 12 històries de complicitat i un desencís significa una nova aproximació a la bona arquitectura feta a casa nostra. No es tracta de veure l'arquitectura des de la seva vessant més acadèmica i professional, sinó veure-la a través d'una perspectiva diferent: la dels ulls dels propietaris, els dels propis arquitectes i, a vegades, dels seus usuaris finals.

A través de les obres de tretze arquitectes, l'espectador veurà els somnis dels propietaris que l'arquitecte ha materialitzat; el diàleg que s'ha establert entre ambdós durant el procés constructiu. En cada un dels projectes s'ha investigat quins han estat els orígens, les impressions intercanviades en les diverses reunions i els esbossos d'ambdues parts i, també posar en relació la idea inicial amb què el client arriba a l'estudi i la seva realització formal per part de l'arquitecte.

La mostra es complementa amb projeccions on es poden observar els propietaris de les cases en la seva quotidianitat, dibuixos d'alumnes d'escoles de primària i de les facultats de Belles Arts interpretant la seva idea de casa somiada i, objectes personals que identifiquen els propietaris amb les seves cases ideals.

L'exposició la configuren 13 projectes dels quals un ha quedat només com un somni. Aquests són:

01. **casa a2xm** o ... el començament d'una gran amistat
[Francesc Bacardit, arq + Alberto Xiol i Atrid Mercè]

Els clients:

“ (...) Volien una casa funcional per dintre, però atractiva per fora. La seva idea no era gaire convencional. Ens agradava el ciment, el ferro, el vidre i la fusta, però no volíem teulades, totxos ni arrebossats. Necessitavem començar immediatament. No podíem esperar ni uns mesos per començar. El projecte que l'arquitecte ens va presentar recollia tot allò que volíem (...)”.

Projecte:

“ (...) La primera premisa: la casa havia de ser de formigó blanc, de formes pures i geometries precises. El resultat va ser un cub maclat amb un paral·lelepípede de planta rectangular, col·locats dins la secció del terreny i amb diverses parts de l'edificació encastades per aconseguir connexions entre l'interior i l'exterior. El cub de dues plantes que contenia el programa principal volava damunt del pla del sòl i conformava el garatge. La macla —que no era ortogonal, sinó amb un gir cap a llevant— del cub amb el paral·lelepípede, que tenia una sola planta, donava lloc a uns espais exteriors rics i complexos. A més, permetia accedir a la part nord del terreny des de la planta superior del cub, per damunt del paral·lelepípede. La sauna i la piscina s'encastaven en el salt topogràfic del terreny, tancant un espai exterior que formava una mena d'era arrecerada dels vents. El cub era de formigó blanc i el paral·lelepípede, de formigó gris (...)”.

02. **casa güell** o ... un deliri pels voyeurs
[BOPBAA, arq + Daniel Cid – Tonina Cerdà – Marçal Cid Cerdà]

Els clients:

“ (...) Un cop va ser nostre i abans no es van iniciar les obres va passar un any o més (...) (...) El pis —el pissen, segons en Francesc -, lluminós i espaiós, obert a una terrassa allargada, a vegades em recorda, no sé per què, una caseta d'estiueig a la costa (...) (...) Als inicis del projecte, en les primeres trobades que vam mantenir amb els arquitectes, encara érem incapaços de precisar com distribuïríem les habitacions (...) (...) es tractava de guanyar espai – si una cosa tenia clara els arquitectes era que la sala d'estar havia de ser àmplia – i de contenir dins el moble els espais més privats. Quan en la primera proposta de planta ja havien arraconat totes les zones més íntimes dins aquesta mena de caixa de piano, inclòs el meu estudi (...)”.

Projecte:

“ (...) Projectar la casa d'en Daniel i la Tonina ha estat una experiència singular en què l'absoluta complicitat entre ells i nosaltres ha sigut fonamental per compartir el projecte, fins al punt de generar una intensa identificació que ha anat més enllà de la relació entre clients i arquitectes (...) (...) Les cases són dels qui les habiten, però les primeres obres que fas com a arquitecte és inevitable sentir un estrany sentiment de propietat si aquesta casa que has pensat, a més a més, encaixa a la perfecció amb la idea de la casa que necessites i que, malauradament, encara no has trobat.”

03. **casa per professor de música** o ... del pentagrama a la quadrícula
[Bosch i Frigols, arq + Família Camps]

Els clients:

“(…) vam decidir de proposar a l'arquitecte Joan Lluís Frigola, que era de Cassà i del qual havíem vist coses que ens agradaven, que ens fes els plànols, si hi estava d'acord. Hi vam mantenir uns contactes per telèfon i el vam visitar al seu despatx, i força temps després d'haver-li començat a explicar les nostres preferències i mostrar-li algunes maquetes de com ens agradaria que fos la casa, ens va presentar el projecte definitiu, que ens va satisfer plenament. Val a dir que s'hi van fer alguns canvis: per exemple, si al principi volíem un teulat negre i vidres petits a les finestres, al final vam acabar optant per vidres grossos i un teulat normal (...)”.

Projecte:

“(…) A nosaltres, més que analitzar les relacions arquitecte-client, o com donar resposta a demandes específiques o singulars —que són, també, aspectes atractius per esbrinar—, ens ha interessat reflexionar sobre la dificultat del client per formalitzar, tant sobre el paper com verbalment, el confús univers mental, ple d'imatges, estereotips, dissenys, frustracions, economia, família, gres porcellànic, jacuzzi, etc., que té *in mente* quan s'inicia la relació amb l'arquitecte (...)”.

04. **casa celma** o ... l'eròtica de les plantes
[Juli Capella, arq + Xavier Celma i Elisenda Clarés]

Projecte:

“(…) Feia temps que tenien pensat com volien que fos la seva casa: de formes rotundes, funcional i amb amplitud d'espais, «com un loft tret del context de la ciutat».

A més, hi havia tres requeriments bàsics que l'habitatge havia de complir: una cuina àmplia i còmoda, ja que en Xavier és un gran cuiner, una zona de sauna on relaxar-se i, finalment, un lloc on poder treballar des de casa.

El concepte volumètric de l'immoble parteix d'un cub de pedra tallat per la meitat i separat en dos; aquest plantejament bàsic s'emfasitza amb dos plans de tall verticals que emmarquen un espai central obert, fluid i lleuger.

El cub es converteix així en un espai d'introversió, protector, amb predomini de la pedra sobre el buit, on es desenvolupa la part més privada del programa: d'una banda, les zones de nit i de serveis i, de l'altra, la cuina.

Entre les dues meitats del cub, el volum vidrat acull la part més pública de la casa, és a dir, el gran espai multifuncional que es demanava d'entrada i en el qual s'havia d'ubicar la sala d'estar, l'estudi, la taula de billar... Aquest volum, a més, constitueix el punt de contacte directe amb l'exterior i l'espai que articula tota la casa (...)”.

05. **casa a la clota** o ... història d'aquell que confiava
[EMBT arq + Jaume Trilla]

Projecte:

Aquest projecte és el resultat d'unir dos habitatges entre mitgeres preexistents al barri de la Clota. L'objecte de l'obra era la restauració i ampliació de les dues cases per tal de convertir-les en una única casa amb un estudi-biblioteca com a peça principal.

La intervenció va conservar l'estructura general dels dos immobles, tot i que hi ha una diferència clara entre les actuacions realitzades en cada cas. En una de les cases, en efecte, s'hi va desenvolupar el programa domèstic i es van conservar més elements preexistents, entre els quals l'escala. A l'altra casa, l'actuació va ser més dràstica: es va fer un buidatge del forjat de la planta pis que va donar lloc al doble espai de la biblioteca, i en la coberta es va obrir una lluernia; aquesta obertura, en forma d'element suspès del sostre, permet l'entrada d'una llum zenital que inunda l'espai de l'estudi.

06. **casa garriga-poch a Lles** o ... with a kiss I pass the keys
[Arturo Frediani, arq + Conxita Poch i Xavier Garriga]

Els clients:

En aquest sentit, voldria ressaltar algunes de les parts que m'agraden especialment: els amplis finestrons, que deixen entrar la claror i il·luminen tota la casa fins a l'últim racó; el petit jardí, on podem conrear plantes que queden totalment protegides del fort vent que sovint bufa a la zona; la passarel·la del pis de dalt, que ens permet gaudir, bo i asseguts a la banca que hi hem col·locat, de la vista sobre el Cadí; l'era, on a l'estiu fem mitja vida gràcies a la bonança del clima i on ens reunim amb uns quants amics a fer la xerrada del vespre... i, sobretot, la sala que hem dedicat a la lectura i a escoltar música, i en la qual durant les tardes d'hivern fruïm de llargues estones de tranquil·litat, cosa que a la ciutat és gairebé impossible.

Projecte:

Des de la plaça del poble es veu l'edifici, encaixat en l'alineació primitiva. En arribar-hi, travessem l'ombra d'un cos en generosa mènsula per descobrir un espai que mira a la vall i que queda lligat poligonalment per l'edifici. A l'interior, els murs, els terres i els sostres funcionen com els calaixos tancats d'una calaixera.

L'habitatge està construït amb els materials propis del lloc —fusta, teula àrab i pedra— sotmesos a un ús directe, sia tecnològic o primitiu. Els murs de pedra de la casa original i els que s'hi han aixecat conserven els seus 70 cm de gruix i la seva capacitat autoportant. El principi constructiu d'un piano de cua Steinway inspira l'entramat de fusta sobre estructura metàl·lica de les façanes i garanteix l'estabilitat dimensional dels grans porticons.

07. **casa ester/roca** o ... tres bandes
[Josep Llobet, arq + Ester i Albert Roca]

Projecte:

En Xavi i l'Esther, de fet, són parella. Fa uns tres anys em van començar a parlar sobre un concepte de casa.

Tots dos són entusiastes de la vida i tenen ganes d'embarcar-se en l'aventura de construir-se al seu poble, en el qual es troben molt a gust, allò que tots entenem per una casa. En realitat, però, no volen una casa; ells volen un lloc que els permeti relaxar-se i gaudir de totes les llums que ens regala el dia al llarg de la jornada; un lloc de sensacions, d'indagacions, de descobriments nous. I volen, sobretot, un espai proposat on tots tres puguem anar modelant el projecte per fer-lo habitable, per apropar-lo al màxim a allò que entenem per «habitar». Un habitacle, en definitiva, ple d'accions, intimista, apropiat, fet a mida, entranyanable, relaxant, ben construït i ben ubicat.

A tres bandes, el farem realitat.

08. **casa a olot** o ... cuca de llum
[RCR arq – Adolf Rey i Dolors Valeri]

Projecte:

El somni dels seus propietaris era que la casa no envaís la parcel·la i, que la cuina es convertís en una peça capital.

És per això que la casa es configura com un element estret i de forma allargada, recolzant-se al nord per a alliberar el màxim d'espai per al jardí i, en la seva cara oest "aixeca el cap" per a dominar visualment el paisatge. A cota de carrer hi ha l'accés peatonal i rodat, i un conjunt de dues habitacions amb espais comuns de joc al voltant d'un pati. D'aquest nivell arrenca l'escala que ens condueix a la cota del jardí. Aquí hi ha una única sala banyada de llum per tots costats en l'extrem de la qual apareix la cuina. Des d'aquesta s'accedeix al porxo que és el sota d'una peça d'estudi situat en un nivell superior. El joc de volums fa que s'estableixin relacions visuals entre la cuina i l'estudi.

09. **casa llaberia** o ... la casa que vull / la casa que vols
[Estanislau Roca, arq + Josep Lluís i Pere Llaberia]

Projecte:

El Pere i la Carol volien una casa no massa gran i amb coberta inclinada, amb un doble espai que relacionés el dormitori principal que havia d'anar al primer pis amb l'estança-menjador de la planta baixa. Vaig preveure que tota la casa es relacionés a través del doble espai que a la vegada flueix cap a una estança del soterrani il·luminada per un pati enfonsat, des d'on emergeix una palmera washingtonia de gran altura implícita al projecte des dels primers dibuixos.

Un sostre inclinat revestit interiorment amb aplacat de fusta de cirerer coincideix amb la part inferior del forjat de la coberta, també inclinada, de tota la casa, la qual va revestida exteriorment amb planxes de coure envellit.

La coberta inclinada i un acurat estudi de la secció va permetre optimitzar la llum i el control de l'assolellada de l'hivern i de l'estiu, assegurant que el sol pogués arribar a l'hivern i com a mínim durant un parell d'hores al matí fins la cuina situada a la banda nord de la planta baixa, i a l'estiu no passés de l'envidrament de les dependències que es troben a la façana migdia on hi ha un gran voladís protector.

Els clients:

Amic Estanislau,

Voldríem que la nostra casa fos de planta baixa, però amb un dormitori principal a la planta pis i amb un solarium.

També ens agradaria que fos de línies senzilles i avanguardista amb un doble espai a l'interior i a la part posterior de la parcel·la un jardí amb piscina. El garatge cal que sigui per a dos cotxes i situat al soterrani, amb la rampa d'accés també a la part posterior de la parcel·la.

10. **cases m&m** o (we had a dream) ... a house in two
[Roldán i Berengué, arq + Rafael Mora i Jorge Martínez]

Projecte:

En la casa m1 hi viu una parella amb el seu fill petit. La casa m2 són diverses petites cases juntes, ja que el propietari viu llargues temporades fora del país de manera que lloga algunes parts de manera eventual a d'altres professors de la universitat.

Les dues cases es troben situades sobre sengles plataformes a manera de "taules" amb sostre. Aquestes plataformes proporcionen la cota zero que soluciona el fort pendent del solar.

Sota les taules hi ha els aparcaments, tallers, dipòsits i un parell de sales parcialment enfonsades en el terreny. Les finestres que hi ha en aquestes zones permeten tenir una visió rasant del bosc i inusualment submergida en el terreny.

Sobre les plataformes es troben les cases que es desenvolupen en dues plantes d'alçada i amb un balcó que funciona com ho fan els corredors exteriors d'un vaixell, mirant-se l'un a altre.

Els materials són econòmics i austers; maó vermell, bloc de formigó envernissats, fusteria d'alumini amb grans marcs, bancs correguts de formigó... el terra de terrazo, d'un groc intens, es va preparar especialment per la casa ja que el color contrasta amb la humitat del bosc exterior.

11. **reforma a alella** o ... les regles del joc
[Alfons Soldevila, arq + Josep M. Pujol Busquets]"

Projecte:

Els propietaris volien restaurar una construcció rural modernista que s'utilitzava com a magatzem a la planta baixa i com a habitatge a la planta pis per la persona que cuidava la finca. A més hi havia unes golfes.

La casa tenia poques finestres i estava molt compartimentada amb sostres molt alts i espais molt desproporcionats. Les façanes eren de maó vist a les cantonades i maó arrebossat a la resta.

La relació amb el mar era mínima, és per això que es van proposar unes grans obertures cap el mar i cap a les muntanyes entre els brancals de maó vist.

A partir d'aquestes obertures, les vistes, la il·luminació i l'asolellament es van plantejar els criteris generals d'utilització. Aquests, es van traduir en una "planta-oberta", en què una sèrie de colors (similar a un "Mondrian") establien uns criteris de distribució: espai d'accés, espais per a instal·lacions, espais que no convenia compartimentar etc. A partir d'aquí van ser els propietaris que van acabar de concretar el programa d'acord amb aquest esquema de partida que es mostrava com un joc amb unes regles pròpies.

12. **casa millet_santiveri** o ... el 45%
[Jaume Valor, arq + Tomàs Millet – Cristina Santiveri]

Projecte:

Volumètricament la casa és tot un **espectacle**. Un volum estrany a primera vista que capta l'atenció i la curiositat d'aquell que s'hi acostava... gestos marcats que transmeten sensacions i intencions. Tant els recorreguts interiors com la situació d'algunes peces de la casa donen lloc a situacions. El volum rovellat fa de contenidor, infranquejable des del carrer, però que t'empeny a accedir-hi per les seves esclotxes. Aquestes incisions agressives del volum són corbes suaus des de l'interior, que condueixen la llum, les mirades i els recorreguts. La caixa et domina i et condueix, dirigeix la teva mirada allà on vol i quan vol, expandint-se i empetitint-se a cada moment, a cada situació, sense deixar-te triar.

Els clients:

El 45% de les parelles que es fan una casa se separen abans de tenir-la llesta per començar-hi a viure.

Aquesta dura estadística —que en el nostre cas, per sort, de moment ha quedat en anècdota— ens la va facilitar el propietari del terreny que acabàvem de comprar per fer-nos una casa al mateix despatx del notari, pocs segons després de firmar.

Amb aquests auguris tan foscos al cap, ens vam embarcar en l'aventura de construir-nos una casa. Però no una casa qualsevol, sinó la NOSTRA PRÒPIA CASA, amb majúscules.

Vist des de la poca distància que ens separa de la finalització del projecte (si és que algú pot arribar a dir mai que ha acabat...), podem afirmar que no ens ha anat tan malament i que hem sortit més o menys victoriosos de la nostra lluita en un món ple d'ajuntaments cruels i companyies de serveis avaras, arquitectes entusiastes, grues que es queden enganxades a tot arreu quan plou, paletes que no perden mai el somriure, ploqui o nevi, veïns desitjosos de conèixer-te i d'altres que hauràs de conèixer encara que no vulguis...

13. **casa jomai** o ... història d'un desencís
[Artigues i Sanabria, arq]

Projecte:

«No m'agraden els *recuerdos de Calatayud*...». Així començava el programa de necessitats de la casa Jomai; una de les poques, poquíssimes renúncies professionals de la nostra trajectòria.

Per a més informació:

Departament de Comunicació Demarcació de Girona CoAC: Vanessa Masip. ☎ 972 .41.28.96 – ✉: premsa.gir@coac.net
Sala de Premsa: http://www.e-coac.org/prensa/e-coac_noticies/